

Danielin kirja – numero kaksikymmentäviisi

Babylonin rappion paljastaminen: profeetallinen katkelma Nebukadnessarista Belsassariin

Jeff Pippenger
2023-12-20

Belsassarin lankeemus viidennessä luvussa oli saanut esikuvansa Nebukadnessarin lankeemuksessa neljännessä luvussa.

”Babylonin viimeiselle hallitsijalle, samoin kuin esikuvallisesti sen ensimmäiselle, oli tullut jumalallisen Valvojan tuomio: ’Oi kuningas, ... sinulle ilmoitetaan: valtakunta on otettu sinulta pois.’ Daniel 4:31.” Profeetat ja kuninkaat, 533.

Nebukadnessar edustaa sen valtakunnan alkua ja Belsassar sen loppua, joka hallitsi seitsemänkymmentä vuotta ja siten symboloi Ilmestyskirjan kolmastoista luvun maapetovallan hallituskautta (Yhdysvallat), jonka oli määrä hallita sinä aikana, jolloin Tyyron portto (paavius) oli unohdettuna.

Ja on tapahtuva sinä päivänä, että Tyros unohdetaan seitsemäksikymmeneksi vuodeksi, yhden kuninkaan päivien mukaan; seitsemänkymmenen vuoden päätyttyä Tyros laulaa niin kuin portto. Jesaja 23:15.

Niinpä Nebukadnessar edustaa Yhdysvaltojen alkua, ja Belsassar edustaa Yhdysvaltojen loppua. Nebukadnessar edustaa republikaanisen sarven alkua ja protestanttisen sarven alkua. Belsassar edustaa republikaanisen ja protestanttisen sarven loppua.

Nebukadnessarin päälle tuotu tuomio oli ”seitsemän aikaa”. Kertomusta Nebukadnessarin elämisestä petona kahdentuhannen viidensadan kahdenkymmenen päivän ajan William Miller käytti soveltaessaan 3. Mooseksen kirjan kahdenkymmenennenkuudennen luvun ”seitsemää aikaa”, vaikkei hän käsitellyt sitä kahtatuhatta viittäsatata kahtakymmentä, jota Belsassarin tuomio symboloi.

Ja tämä on se kirjoitus, joka kirjoitettiin: MENE, MENE, TEKEL, UPHARSIN. Ja tämä on asian selitys: MENE; Jumala on lukenut sinun valtakuntasi päivät ja tehnyt siitä lopun. TEKEL; sinut on punnittu vaa’alla ja havaittu vajavaiseksi. PERES; sinun valtakuntasi on jaettu ja annettu meedialaisille ja persialaisille. Daniel 5:25–28.

Sen tulkinnan lisäksi, jonka Daniel antoi seinälle kirjoitetusta salaperäisestä kirjoituksesta, sanat ”mene” ja ”tekel” merkitsevät painomittaa, ja nämä sanat edustavat myös tiettyä rahaarvoa (2. Moos. 30:13; Hes. 45:12). ”Mene” on viisikymmentä sekeliä eli tuhat geeraa. ”Mene, mene” vastaa siis kahtatuhatta geeraa. ”Tekel” on kaksikymmentä geeraa. Sen vuoksi ”mene, mene, tekel” vastaa kahtatuhattakymmentä geeraa. ”Upharsin” merkitsee ”jakaa” ja tarkoittaa siten puolta ”menestä” sekä edustaa viittäsatata geeraa. Yhdessä ne muodostavat summan kaksituhattaviisisataakaksikymmentä.

Sisar Whiten viimeinen viittaus osoittaa, että Belsassar oli Nebukadnessarin esikuva, mutta tarkemmin ottaen hän korosti heidän yhteistä tuomiotaan, ja molemmat tuomiot esitetään 3. Mooseksen kirjan kahdenkymmenennenkuudennen luvun ”seitsemän ajan” vertauskuvana. Raamattu käyttää muutamia ilmaisuja kuvatakseen 3. Mooseksen kirjan kahdenkymmenennenkuudennen luvun ”seitsemää aikaa”. Jeremia esittää sen Jumalan vihaustuksena.

Kuinka Herra vihassaan onkaan peittänyt Siionin tyttären pilvellä ja syössyt taivaasta maahan Israelin kauneuden eikä ole vihansa päivänä muistanut jalkojensa astinlautaa! Herra on niellyt kaikki Jaakobin asumukset eikä ole säälinyt; hän on vihassaan kukistanut Juudan tyttären linnakkeet, hän on syössyt ne maahan; hän on saastuttanut valtakunnan ja sen ruhtinaat. Hän on kiivaan vihansa hehkussa katkaissut Israelin kaiken sarven; hän on vetänyt oikean kätensä takaisin vihollisen edestä, ja hän on palanut Jaakobia vastaan kuin leimuava tuli, joka kuluttaa kaikkialta. Hän on jännittänyt jousensa kuin vihollinen, hän on seisonut oikea kätensä ojennettuna kuin vastustaja ja surmannut kaiken, mikä oli silmälle mieluista Siionin tyttären majassa; hän on vuodattanut kiivautensa kuin tulen. Herra on ollut kuin vihollinen: hän on niellyt Israelin, hän on niellyt kaikki sen palatsit; hän on hävittänyt sen varustukset ja lisännyt Juudan tyttäressä murhetta ja valitusta. Hän on väkivaltaisesti repinyt pois majansa kuin puutarhamajan; hän on hävittänyt juhla-aikat paikat. Herra on saattanut juhla-aikat ja sapatit unohduksiin Siionissa ja vihansa suuttumuksessa halveksinut kuningasta ja pappia. Herra on hylännyt alttarinsa, hän on inhon vallassa torjunut pyhäkkönsä; hän on antanut hänen palatsiensa muurit vihollisen käsiin; he ovat pitäneet meteliä Herran huoneessa niin kuin juhlapäivänä. Herra on päättänyt hävittää Siionin tyttären muurin; hän on vetänyt mittanuoran, hän ei ole vetänyt kättään takaisin hävittämisestä; sentähden hän saattoi vallin ja muurin valittamaan, ne riutuivat yhdessä. Valitusvirret 2:1–8.

Herran viha esitetään ”hänen vihansa kiivautena”, ja hänen vihansa toteutui sekä Israelin pohjoisen valtakunnan että eteläisen valtakunnan kohdalla. Tästä syystä Danielin kirja puhuu ”ensimmäisestä” ja ”viimeisestä” kiivaudesta. Jeremia mainitsee ”nuoran”, jonka Herra ”on ojentanut”, kun hän kohdisti vihansa valittuun kansaansa. Tähän nuoraan viitataan myös Toisessa kuninkaiden kirjassa.

Ja Herra puhui palvelijainsa, profeettain, kautta sanoen: Koska Manasse, Juudan kuningas, on tehnyt nämä kauhistukset ja menetellyt jumalattomammin kuin amorilaiset, jotka olivat ennen häntä, ja on saattanut Juudankin tekemään syntiä epäjumalillaan, niin sentähden sanoo Herra, Israelin Jumala, näin: Katso, minä tuon Jerusalemin ja Juudan päälle sellaisen onnettomuuden, että jokaisen, joka siitä kuulee, molemmat korvat soivat. Ja minä viritän Jerusalemin ylle Samarian mittanuoran ja Ahabin huoneen luotilangan; ja minä pyyhin Jerusalemin, niinkuin mies pyyhkii vadin, pyyhkien sen ja kääntäen ylösalaisin. Ja minä hylkään perintöosani jäännöksen ja annan heidät vihollistensa käsiin; ja he joutuvat saaliiksi ja ryöstöksi kaikille vihollisillensa. 2. Kun. 21:10–14.

Jumalan suuttumuksen ”mittanuora”, joka on Mooseksen ”seitsemän aikaa”, ojennettiin ensin pohjoisen valtakunnan (Ahabin huoneen) ylle ja sitten Juudan ylle. Toinen raamatullinen nimitys ”seitsemälle ajalle”, joka on johdettu 3. Mooseksen kirjan luvusta 26, on ilmaus ”hajotettu”.

Silloin minäkin käyn teitä vastaan kiivaudessa, ja minä, juuri minä, kuritan teitä seitsenkertaisesti teidän syntienne tähden. Ja te saatte syödä poikienne lihaa, ja tyttärienne lihaa te saatte syödä. Ja minä hävitän teidän uhrikukkulanne, hakkaan maahan teidän kuvanne ja heitän teidän ruumiinne teidän epäjumalainne ruumiiden päälle, ja minun sieluni inhoaa teitä. Ja minä teen teidän kaupunkinne raunioiksi ja saatan teidän pyhäkkönne autioiksi, enkä minä haista teidän suloisten tuoksujenne hajua. Ja minä teen maan autioksi; ja teidän vihollisenne, jotka siinä asuvat, hämmästyvät sitä. Ja minä hajotan teidät pakanakansojen sekaan ja paljastan miekan teidän perässänne; ja teidän maanne on oleva autio, ja teidän kaupunkinne raunioina. Silloin maa saa nauttia sapateistaan koko sen ajan, jonka se on autiona ja te olette vihollistenne maassa; silloin maa lepää ja saa nauttia sapateistaan. Koko sen ajan, jonka se on autiona, se lepää, koska se ei levännyt teidän sapattiensa aikana, kun te asuitte siinä. 3. Mooseksen kirja 26:28–35.

Hajottaminen pakanain sekaan toteutui Danielin kohdalla, kun hänet vietiin orjana Babyloniin Jojakimin pakkosiirtolaisuuden aikana. Silloin, Danielin ollessa ”vihollisten maassa”, maa lepäsi ja nautti ”sapateistaan”. Toinen Aikakirja ilmoittaa meille, että ajanjakso oli Jeremian seitsemänkymmentä vuotta, jotka Daniel tuli tuntemaan yhdeksännessä luvussa.

Ja ne, jotka olivat miekalta säästyneet, hän vei pois Baabeliin; ja he olivat hänen ja hänen poikiensa palvelijoita Persian valtakunnan hallituskauteen asti, jotta Herran sana Jeremian suun kautta täyttyisi, kunnes maa oli saanut hyvityksen sapateistaan; niin kauan kuin se autiona makasi, se piti sapattia, kunnes seitsemänkymmentä vuotta oli täyttynyt. Mutta Persian kuninkaan Kooreksen ensimmäisenä vuonna, jotta Herran sana, joka oli puhuttu Jeremian suun kautta, toteutuisi, Herra herätti Persian kuninkaan Kooreksen hengen, niin että tämä kuulutti koko valtakunnassaan ja antoi sen myös kirjallisesti, sanoen: Näin sanoo Koore, Persian kuningas: Kaikki maan valtakunnat on Herra, taivaan Jumala, antanut minulle, ja hän on käskennyt minun rakentaa hänelle huoneen Jerusalemiin, joka on Juudassa. Kuka teistä kuuluu kaikkeen hänen kansaansa? Herra, hänen Jumalansa, olkoon hänen kanssansa, ja hän menköön sinne. 2. Aikakirja 36:20–23.

Termi ”hajottaminen” on ”seitsemän ajan” vertauskuva. Nebukadnessarin tuomio, jossa hän eli pedon tavoin ”seitsemän aikaa”, oli esikuva Belsassarin tuomiosta, sellaisena kuin sitä kuvaavat seinälle kirjoitetut salaperäiset sanat: ”mene, mene, tekel upharsin”. Belsassarin tuomiota edusti käsiala, jonka lukuarvo oli kaksituhatta viisisataa kaksikymmentä, sama päivien lukumäärä, jonka Nebukadnessar eli pedon kaltaisena, ja sama vuosien lukumäärä, jota 3. Mooseksen kirjan kahdenkymmenennen kuudennen luvun ”seitsemän aikaa” edustaa.

Belsassarin tuomio, jota Nebukadnessarin tuomio esikuvasi, kuvattiin vertauskuvallisesti ”seitsemällä ajalla”, ja kumpikin noista tuomioista edusti ”Babylonin kukistumista”, joka on toisen enkelin sanoman vertauskuva. Babylonin ensimmäinen kukistuminen tapahtui, kun Nimrodin torni kukistettiin.

Ja kaikella maalla oli yksi kieli ja yksi puheenparsi. Ja tapahtui heidän vaeltaessaan idästä, että he löysivät tasangon Sinearin maasta; ja he asettuivat sinne. Ja he sanoivat toinen toiselleen: Tulkaa, tehkäämme tiiliä ja polttakaamme ne hyvin. Ja heillä oli tiiliä kivien sijasta, ja

maa-öljypikeä heillä oli laastin sijasta. Ja he sanoivat: Tulkaa, rakentakaamme itsellemme kaupunki ja torni, jonka huippu ulottuu taivaaseen; ja tehkäämme itsellemme nimi, ettemme hajaantuisi yli kaiken maan pinnan. Niin Herra astui alas katsomaan kaupunkia ja tornia, joita ihmisten lapset rakensivat. Ja Herra sanoi: Katso, kansa on yksi, ja heillä kaikilla on yksi kieli; ja tätä he alkavat tehdä, eikä heiltä nyt pidätetä mitään, mitä he aikovat tehdä. Tulkaa, astukaamme alas ja sekoittakaamme siellä heidän kielensä, niin etteivät he ymmärtäisi toinen toisensa puhetta. Niin Herra hajotti heidät sieltä yli kaiken maan pinnan; ja he lakkasivat rakentamasta kaupunkia. 1. Mooseksen kirja 11:1–8.

Babelin tuomiossa, joka oli Nimrodin tuomio, Herra ”hajotti” Nimrodin kapinalliset yli ”koko maan pinnan”. Nimrod ja hänen joukkoihinsa kuuluvat tiesivät, että heidän kapinansa aiheuttaisi sen, että heidät hajotettaisiin, sillä he olivat sanoneet tornin ja kaupungin rakentamisen tarkoitukseksi ”tehdä itsellemme nimi, ettemme hajaantuisi yli kaiken maan pinnan”.

”Nimi” on profeetallisesti luonteen vertauskuva. Se luonne, jonka Nimrod ja hänen toverinsa vakiinnuttivat, ilmenee heidän teoissaan, sillä hedelmistä te saatte tuntea luonteen. Nimrodin kapinan hedelmä, ja siten hänen luonteensa vertauskuva, oli tornin ja kaupungin rakentaminen. ”Torni” on seurakunnan vertauskuva, ja ”kaupunki” on valtion vertauskuva. Nimrodin kapinallisten nimi, joka edustaa heidän luonnettaan, oli seurakunnan ja valtion yhdistelmä, jota myös vertauskuvallisesti esittää pedon kuva.

Babelin lankeemuksen yksilöivässä kohdassa ilmaus ”käykäämme” toistuu kolme kertaa. Kolmas kerta on se, jolloin Jumala toimeenpanee tuomion sekoittamalla heidän kielensä ja hajottamalla heidät kaikkialle. Ensimmäinen ”käykäämme” oli valmistautumista toiseen ”käykäämme”-ilmaukseen, jolloin he rakensivat kaupunkinsa ja torninsa. Kun he olivat saattaneet työnsä päätökseen toisen ”käykäämme”-ilmauksen historian aikana, Jumala tuli alas tarkastellakseen näkyvästi heidän kapinaansa. Kolmas ”käykäämme” oli tuomio, ja toinen ”käykäämme” oli näkyvä koetus. Ensimmäinen ”käykäämme” edustaa heidän ensimmäistä epäonnistumistaan, ja profeetallisesti se, että ”käykäämme” ilmaistaan kolme kertaa, osoittaa iankaikkisen evankeliumin koettelemusprosessin kolmivaiheisuuden. Nimrodin kapinan ja lankeemuksen todistuksessa on paljon enemmän tietoa, mutta tässä ainoastaan osoitamme, että ensimmäisellä kerralla, jolloin Babylon (Babel) lankesi, ”seitsemän ajan” symboli, sellaisena kuin se ilmenee ”hajottamisessa”, tunnistetaan. Nimrodin tuomio esitettiin hajottamisena, Nebukadnessarin tuomio ”seitsemänä aikana” ja Belsassarin ”kahtenatuhantena viitenäsatana kahtenakymmenenä”.

Alfan ja Omegan sinetti osoittaa, että neljännessä ja viidennessä luvussa kuvattu profetian linja on toisen enkelin ja keskiyön huudon myöhäissateen sanoma. Linja alkaa Babylonin kukistumisesta, jota Nebukadnessar edustaa, ja joka osoittaa vuoteen 1798, jolloin hengellinen Babylon (paavius) kukistui ensimmäisen kerran. Sitten linjan lopussa Belsassarin Babylon kukistuu, mikä merkitsee hengellisen Babylonin (jälleen paaviuden) asteittaisen kukistumisen alkua sunnuntailakiriisistä alkaen. Linjan alussa on kaksi todistajaa Babylonin kukistumisesta ja lopussa kaksi todistajaa. Profetaalinen logiikka tunnistaa suuren Alun ja Lopun sinetin samalla, kun se näkee Babylonin kukistumisen aiheen todistetuksi neljän todistajan kautta siinä linjassa, jota Danielin neljäs ja

viides luku edustavat.

Nebukadnessarin ja Belsassarin esikuvan ja vastakuvan suhteessa, kun se asetetaan viimeisten päivien yhteyteen, näemme maan pedon sen karitsankaltaisessa tilassa Nebukadnessarin edustamana, ja sitten, kun se puhuu lohikäärmeen tavoin, näemme Belsassarin. Näemme profeetallisessa suhteessa republikaanisen sarven, jota Yhdysvaltain perustuslaki johtaa ja jota Nebukadnessar edustaa, sekä perustuslain kumoamisen, jota Belsassar edustaa. Näemme myös Nebukadnessarin viisaana neitsyenä ja Belsassarin tyhmänä neitsyenä.

Jatkamme Danielin kirjan neljännen ja viidennen luvun tarkastelua seuraavassa artikkelissa.

”Belsassarille oli annettu monia tilaisuuksia oppia tuntemaan ja tekemään Jumalan tahto. Hän oli nähnyt isoisänsä Nebukadnessarin karkotettavan ihmisten yhteydestä. Hän oli nähnyt, kuinka Hän, joka oli antanut ylpeän hallitsijan ylistämän järjen, otti sen pois. Hän oli nähnyt kuninkaan ajettavan pois valtakunnastaan ja tehtävän kedon eläinten toveriksi. Mutta Belsassarin huvitustenrakkaus ja itsensäkorottaminen pyyhkivät pois ne opetukset, joita hänen ei olisi koskaan pitänyt unohtaa; ja hän teki samanlaisia syntejä kuin ne, jotka toivat Nebukadnessarin ylle huomattavat tuomiot. Hän haaskasi hänelle armollisesti suodut tilaisuudet, laiminlyöden käyttää ulottuvillaan olevia mahdollisuuksia päästä tuntemaan totuus. ’Mitä minun pitää tekemän, että minä pelastuisin?’ oli kysymys, jonka suuri mutta mieletön kuningas sivuutti välinpitämättömästi.”

Tässä on tämän ajan välinpitämättömän, uhkarohkean nuorison vaara. Jumalan käsi on herättävä syntisen niin kuin se herätti Belsassarin, mutta monille on silloin liian myöhäistä tehdä parannus.

“Babylonin hallitsijalla oli rikkautta ja kunniaa, ja ylimielisessä itsehemmottelussaan hän oli korottanut itsensä taivaan ja maan Jumalaa vastaan. Hän oli luottanut omaan käsivarteensa, ajatellen, ettei kukaan uskaltaisi sanoa: ‘Miksi teet näin?’ Mutta kun salaperäinen käsi piirsi kirjaimia hänen palatsinsa seinälle, Belsassar valtasi pelko, ja hän vaiken. Yhdessä silmänräpäyksessä häneltä riisuttiin kokonaan hänen voimansa, ja hänet nöyryytettiin kuin lapsi. Hän käsitti olevansa itseään suuremman armoilla. Hän oli tehnyt pilaa pyhistä asioista. Nyt hänen omatuntonsa heräsi. Hän ymmärsi, että hänellä oli ollut etuoikeus tuntea ja tehdä Jumalan tahto. Hänen isoisänsä historia nousi hänen eteensä yhtä elävänä kuin seinälle kirjoitettu teksti.” Bible Echo, 25. huhtikuuta 1898.